Европске интеграције ће донијети узајамну корист

Процес европских интеграција ће бити успјешан само уколико буде јасно да је то процес који ће донијети узајамну корист – процес који ће обогатити како Босну и Херцеговину, тако и Европску унију, биће аргумент који ће изнијети високи представник на конференцији на тему европског идентитета која ће се одржати вечерас у Бања Луци. Он ће изјавити да је то један од основних аргумената које је износио у протеклим седмицама чинећи напоре у промовисању олакшавања визног режима за грађане БиХ.

“Логика овог аргумента не базира се на томе да би грађани БиХ требали да буду третирани са попуштањем или великодушношћу или са посебном бригом, него на томе што ће њихово слободно кретање Европом донијети социјалну и економску корист не само Босни и Херцеговини, него и Европској унији,” рећи ће високи представник.

Он ће изјавити да је процес европских интеграција уопштено погрешно схваћен као процес припајања и апсорпције, што овај процес заправо није. Коначно приступање БиХ ће Европској унији донијети низ јасних предности , као и Босни и Херцеговини.

Али како би за ово дали увјерљиве аргументе, представници БиХ морају да искористе резерве самопоуздања, интегритета и оптимизма грађана. “Као високи представник, могу оправдано – а, надам се, и ефективно – да предузмем овакав начин лобирања у име БиХ. Али, када говоримо о превладавању резервама самопоуздања, интегритета и оптимизма грађана који морају подупријети ову врсту лобирања, то не могу ја учинити. То морају даураде грађани БиХ и њихове вође,” рећи ће високи представник.

Високи представник ће нагласити да главни елемент идентитета

БиХ проистиче из религијских традиција у БиХ. “Од одлучујућег је значаја да се религијске вриједности уреде и успоставе на такав начин да створе и консолидују цивилно друштво, друштво у којем глас и савјест појединца представљају основ политичких и друштвених норми. Вјерске заједнице, њихови чланови и њихови поглавари, имају јединствену и потенцијално велику улогу у стварању таквог друштва.” Он ће такође рећи да не смијемо да заборавимо да европски идентитет такође проистиче из духа просвјетитељства, према којем су Европљани утемељили своје друштво на његовим филозофским традицијама, што је довело до модерног друштва које се заснива на владавини закона, науци и рационалности.

Високи представник ће констатовати да је утицај вјерских поглавара снажан и конструктиван када они “говоре и у име других вјерских заједница а не само својих властитих, када су предводници у поновној изградњи и других вјерских објеката, а не само својих властитих; када себе виде као поглаваре грађана, а не само једног нарочитог народа. Оно што мислим да је потребно – и то хитно потребно – јесте прелаз са заговарања политичких програма на давање јасне и благовремене потврде првенства које имају љубав и помирење. Без овакве јасне потврде ово друштво не може да иде напријед – а улога (и морална обавеза) вјерских заједница јесте да дају такву потврду.”